

Formanden har ordet

Nogle bemærkninger til referatet af mødet mellem biskoppen og VEOK

Alle kender sikkert det, at når man læser et referat fra et møde, man har deltaget i, så kommer man i tanke om, at man her kunnet have sagt det og her noget andet. I bagklogskabens lys kunne meget være sagt anderledes, kan man tit føle. Derfor er der flere udsagn i det officielle referat, som nok kunne fortjene en kommentar, men da jeg ikke ønsker at gå ind i "posthum" polemik med biskoppen, vil jeg nøjes med disse få bemærkninger:

Som tidligere nævnt havde IMWAC's formand Christian Weisner i 2005 sendt et brev til Vatikanet og udtrykt ønske at mødes med pave Benedikt XVI for at drøfte kirkens mange problemer. Noget svar herpå kom ikke, men efter en fornyet henvendelse modtog IMWAC i sensommeren 2006 et brev fra nuntiatoren i Berlin, der opfordrede de nationale foreninger at henvende sig til deres biskopper, hvis de havde noget på hjerte.

På baggrund heraf bad VEOK's bestyrelse i efteråret biskop Kozon om et møde. Vi håbede at kunne få en fordomsfri drøftelse af forhold inden for kirken, som vi mente kunne være af betydning for dens medlemmer uanset deres politiske og teologiske holdning. Desværre viste det sig, at biskoppen står fast på kirkens nuværende lære i dens mest traditionelle form. Det skal han som hyrde måske også, men derfor kan vi andre, der ikke har hans pastorale ansvar, godt sætte spørgsmålstegn ved dens rigtighed på adskillige områder og håbe på lydhørhed.

Uanset om biskoppen vil erkende det eller ej, så har der under pave Johannes Paul II's pontifikat været en stigende polarisering mellem liberale og konservative katolikker. Som følge af de konservative biskoppers aggressivitet er flere og flere liberale katolikker blevet skubbet ud om ikke af kirken, så i dens periferi. De anses ikke for rigtige katolikker, fordi de tillader sig at stille sig kritisk til en del af kirkens læresætninger og til biskoppernes embedsforvaltning. De konservative biskopper synes at kræve en kæft-trit-og-retning mentalitet hos lægfolket, som moderne, selvstændigt tænkende og veluddannede mennesker har svært ved at acceptere. Tabet af autoritet i traditionel forstand er fælles for alle institutioner og kan ikke klares eller ændres ved, at man beklager tabet. Den proces er sandsynligvis i et globalt perspektiv irreversibel, hvorfor den eneste farbare vej i fremtiden er dialog og samarbejde.

VI ER OGSÅ KIRKEN

- en forening af katolikker

www.veok.dk

Vi mener ikke som biskoppen, at "for det store flertal af ikke aktive katolikker er kritikken af Kirken slet ikke noget tema". Det er det i allerhøjeste grad. Var det ikke noget tema, var de holdt op med at være ikke-aktive katolikker og var blevet ikke-katolikker i stedet.

Egentlig viden, om hvorfor folk falder fra i Danmark, findes ikke, og som det fremgår af referatet, mener man heller ikke, at det er nødvendigt at skaffe sig den. For biskoppen er det et spørgsmål om troens inderlighed, for VEOK om troen i en social kontekst. Dette tegner vist meget præcist forskellen mellem os.

Vi finder det endvidere svært at se, at det referat, jeg lavede af diskussionerne på Freisingmødet, og som tidligere er sendt ud til VEOK's medlemmer, skulle stride mod koncildokumenterne *Lumen Gentium* og *Gaudium et Spes*. Tværtimod er det IMWAC's og dermed VEOK's erklærede mål at holde kirkens ledere fast på den nye kirkeopfattelse i *Lumen Gentium* kap. 2: at kirken er Guds folk, dvs. alle troende. Når Jesus sender Helligånden, er det til kirken som helhed, ikke nødvendigvis alene til paven og hans embedsmænd i Vatikanet. Desuden pointerede jeg i mit referat, at nok kunne enkeltpersoner inden for IMWAC give udtryk for ekstreme synspunkter, men at IMWAC som organisation var meget forsigtig med at identificere sig med disse (fx i abortspørgsmålet).

Det er også forkert at sige, at vi er imod "næsten alt", hvad kirken står for og lærer. Det er nogle enkelte punkter, hvor vi mener, at kirken opretholder en lære, som er utidssvarende, og som derfor bør ændres. Principielt adskiller vor holdning sig altså ikke fra den, flertallet af biskopper havde på Det andet Vatikanerkoncil. Jeg kan også henvise til Hans Küngs lille, men tankevækkende bog: *Was in Kirche bleiben muss* fra 1973, hvor han netop opremser alt det, konciliet ikke fik ændret, og som han mener, det næste koncil bør tage fat på. Som IMWAC går vi ind for indkaldelse af et tredje Vatikanerkoncil for at få løst kirkens nuværende problemer. Det har mødet med biskoppen ikke ændret på. VEOK har derfor efter min mening stadig en eksistensberettigelse. Jeg er da også overbevist om, at de synspunkter, IMWAC står for, med tiden vil "sejre" inden for vor kirke. På et eller andet tidspunkt må paven og biskopperne vel nå til den erkendelse, at de ikke kan skrue tiden tilbage. Om vi kan lide det eller ej, så må vi acceptere, at verden har ændret sig radikalt inden for de sidste halvtreds år, og at den efter alle forudsigelser fortsat vil ændre sig. Skal vor kirke kunne spille en rolle i løsningen af de mange problemer, vi i dag står overfor globalt, må kursen lægges om: Kirkens ledere må føre en politik, som tager sit udgangspunkt i menneskers nutidige problemer, ikke som hidtil i en middelalderlig skolastisk teologi.

Med venlig hilsen

Kaare Rübner Jørgensen
formand

Formand: Kaare Rübner Jørgensen
Peter Bangs Vej 137 3.th - 2000 Frederiksberg - Tlf. 3879 1804 - E-mail: formand@veok.dk